

UNA BONA PINYA

Em dic Gavina i fa poc més d'un mes que sóc "membre de la colla". I m'agradaria que per mitjà d'aquestes línies, la gent sabés un xic més sobre la pinya.

Quan hom parla sobre un castell, parla de l'anxaneta, dels dosos, dels terços, etc. Però, i la pinya? Sí, és clar, hi havia molta gent i, entre tots, vam aguantar el castell. Doncs, no! A la pinya tothom hi té el seu lloc. Des dels baixos i les crossees, fins als qui tapem forats. Sense una bona pinya no hi ha castell. I amb això no pretenc treure mèrit a la resta. Sense ells tampoc no hi hauria castell.

El passat 17 d'octubre, vaig viure a la pell una actuació -la "II Trobada Castellera del Vallès", que tingué lloc a Mollet-. I la vaig viure dins la pinya. Qui més qui menys estava nerviós. La gent de la pinya sabia que només ells havien d'aguantar el castell; la gent que havia de pujar sabia que costaria carregar i descarregar tots els castells.

Un cop muntada la pinya i començat el castell, els baixos saben que se la juguen. Un mal gest o una picor, pot fer anar en orris tot l'esforç dels companys. Però perquè això no passi, el cap de colla ja dona les instruccions necessàries.

Bé, espero que d'ara endavant, quan algú vegi un castell, s'aturi a pensar en l'esforç que tanta gent hi ha posat, i no sigui només "un entreteniment".

Per últim animar a tots els "xics" a continuar intentant-ho. Ja veureu com, finalment, serem una colla coneguda arreu de Catalunya.

Gavina Garcia Bonilla

TAL COM HO VEIG

Avui vivim una fase de clara expansió d'un fet cultural tan identificador i singular com el món casteller. Dins la segona època d'or dels castells hi ha hagut i continua havent-hi un increment de recursos humans, de qualitat en els castells i fins i tot una propagació geogràfica dins el nostre país. Ara bé, si busquem criteris distintius aviat trobarem, al meu entendre, dues formes molt diferents de fer, però sobretot de viure, els castells.

Els castellers que ja ho eren abans d'aquesta segona època de creixement casteller han deixat en els seus successors directes un patrimoni cultural indiscutible. Així, les seves colles i les que s'han format com a escissions d'aquestes han heretat directament una tradició popular bicentenària que els fa veure el món casteller d'una forma que resulta ben peculiar als que no hi estem familiaritzats. Els xiquets de Valls porten a l'extrem aquesta realitat: la identificació fidel i massiva de la gent, acusada per la forta rivalitat entre les dues colles, ho diu tot.

A l'altre cara de la moneda hi trobem aquells que hem nascut fora del bressol casteller. I si hem parlat dels vallencs, ara la referència obligada és evident: els Minyons de Terrassa, la colla que ha demostrat que és possible de reeixir entre les millors havent nascut en un territori profà a la tradició castellera. Aquí els castells acostumen a sortir molt més del cap que no del cor. En el cas particular dels Minyons, això ha conduït a una ideologia ferrenya que fa que tirin castells "reservats" per la seva envergadura, a les places més insòlites. Altrament aquest tarannà ha consolidat allò que podem anomenar el mite dels Minyons.

No hi ha dubte que existeix una diferència de sentiments entre la gent de cadascun dels dos àmbits. I és que per més mèrit que tingui fer castells fora del sí territorial casteller, les primeres generacions no hi han nascut a dintre: no hem crescut dins de la tradició castellera.

En el nostre cas, si allò que compta és ficar-se els castells al cap, potser d'aquí uns quants anys, i amb paciència, la canalla ja els hi portarà posats. I quan aquesta canalla deixi de ser tan canalla potser ocuparà un lloc important d'un castell important. Quants de vosaltres acabeu de pensar en un segon, un terç o un quart d'un castell de nou? Penseu ara si el fet casteller es porta a la sang o no.

Jaume Viure

PER LA FESTA MAJOR ...

Per la Festa Major de Granollers, després d'haver fullejat el programa de festes, el meu home va donar molta importància a anar a veure els castells que s'aixecaven a la plaça de la Porxada.

No sabíem que a Granollers hi hagués una colla de castellers consolidada.

I els vam anar a veure i la seva primera actuació va començar per un pilar de quatre que es va desplaçar fins l'ajuntament. Ens vam quedar bocabadats, pel què sabien fer i ens vam emocionar; tot plegat ens vam fer una mirada de confabulació. Uns minuts després, el cap de colla, en Jordi Contreras, ens va fer un gest amb la mà a tots els que miràvem per demanar-nos que féssim pinya. Per nosaltres va ser un convit. Teníem ganes de fer pinya però ens feia por molestar. Ara sabem com n'és d'important, fer pinya, i la falta que fa a totes les colles.

El dia següent ja vam anar al nostre primer assaig. I si a

plaça ens va agradar el fet de fer pinya, encara ens va agradar més l'ambient de la gent de la colla dels Xics de Granollers.

Tant i tant ens va agradar que s'ha convertit en allò que no podem deixar aparcat per fer una altra activitat.

Anar als assajos i a les sortides s'ha convertit en una activitat desitjada que, a més a més, ens desconnecta dels problemes i mals de cap i que ens ocupa unes hores que mai no hauríem cregut que puguéssim ocupar amb alguna activitat més. I sí, sí que hem trobat el forat per anar als assajos i sortides.

De la colla dels Xics de Granollers, allò que més m'agrada és la gent que hi ha.

Fora de la colla, de ben segur, que hi ha molta gent aquí, com nosaltres, els falta un petit punt de contacte per formar-ne part. És una llàstima perquè de veritat que s'ho passarien bé.

Montse Cuevas

CREACIONES DE ARTESANIA

PRADOS S.C.P.

MINIATURAS NAVALES
BODAS - BAUTIZOS
COMUNIONES y
ARTESANIA EN GENERAL

c/. Fontanella, 15
Tel. 870 59 47
Fax 870 59 47
08400 GRANOLLERS

SONS

Santa Apol·lònia, 3
Telèfon 879 38 23
08400 GRANOLLERS

SONS

PERSIANAS Granollers

- * Venta
- * Montaje
- * Reparación

Alfonso IV, 39
Tel. 870 35 99
08440 GRANOLLERS

CANSALADERIA PARERA

ELABORACIÓ PRÒPIA

Navarra, 75
Tel. 870 26 65
GRANOLLERS

